

Wijkkrant Spijkerkwartier & Spoorhoek

In dit nummer o.a.:

***Tuinieren aan
de Poststraat (2)***

***Oud en Nieuw
in de wijkkrant (3)***

***Café Voorwaarts:
anarchisten aan
de Spijkerstraat (6)***

***De Spoorhoek:
groen en ambitieus (14)***

***Waar is het geld
van de WOS? (16)***

Tuinieren aan de Poststraat

Tekst: Marlies Hummelen

De Poststraat loopt met een boogje van de Driekoningstraat naar de Driekoningendwarsstraat. Een vriendelijk nieuwbouwstraatje met als belangrijkste bijzonderheid de kleine openbare tuin in het midden. Hoofdpersoon van deze Kijk op de Wijk: Jacques van den Borst, de tuinier.

Twee verdiepte 'bakken' zijn het, met een bruggetje eroverheen. Zelfs op deze zeer druilerige novembermiddag is te zien dat de bakken met recht de naam 'tuin' dragen. Speels aangelegd, met een slingerpadje erdoorheen en een gevarieerde beplanting met een paar kleine boompjes ertussen. Eén grote, oude boom staat erin. 'Dat is een prunus,' vertelt Jacques, 'die stond hier al. De andere boompjes heb ik erin gezet.'

Jacques van den Borst

Hij onderhoudt de tuin al sinds hij in 2007 dit huis kreeg aangeboden. Huis en buurt spraken hem aan, en de tuin vormde 'een uitdaging', zoals hij het eufemistisch formuleert. 'Toen ik hier kwam wonen was het een rotzooi. De tuin was slecht onderhouden, er lag allemaal troep in. Ik heb hem helemaal gerestaureerd. Veel struiken en riet eruit gehaald, de heuvels en het paadje hersteld en alles nieuw aangeplant.'

Betoverend

Hij heeft zijn hele leven al iets met planten. Als kind had hij een herbarium. Later kwam het tuinieren, dat doet hij nu al zo'n 45 jaar. Naast de Posttuin heeft hij ook nog een grote groentetuin in Presikhaaf. Zo'n 150 vierkante meter, waar hij vooral de 'gekke dingen' heeft staan. Bomen en planten die je niet zo veel meer tegenkomt, vaak met prachtige namen. Hysop, pimpernel, een grote moerbeiboom, een abrikoos...

Jacques: 'Het fascineert me wat er allemaal uit één zo'n klein zaadje komt. Daar heb ik groot respect voor. De kracht van planten, en vooral hun schoonheid. Dat is gewoon betoverend.' In zijn venster-

Zomer in de Posttuin

Kijk op de wijk

bank staat een rij schoteltjes met zaadjes, waar hij in het voorjaar weer plantjes uit kweekt. Dat scheelt ook veel geld: van de gemeente krijgt hij tweehonderd euro voor het onderhoud van de tuin, als je daar planten van koopt is het zo op. In de jaren '70 deed hij een studie geschiedenis; een onderwerp dat hem nog steeds hevig interesseert, getuige de verzameling boeken over cultuur en historie in zijn woonkamer. Maar uiteindelijk verdiende hij zijn brood met een groot cateringbedrijf in Groningen. Met die ervaring werkte hij vervolgens tot een jaar geleden als kok op drugsboot De Boei. Hij komt zijn voormalige drugsbootkanten nog wel eens tegen in de tuin. 'Dan zitten ze hier op de bankjes. Daar heb ik geen moeite mee hoor. Als ze zich niet gedragen, kan ik dat altijd goed oplossen. Het is hier natuurlijk ook een mooi plekje, mensen zitten er graag.' De tuin trekt mensen aan. Dat is mooi, maar het geeft hem ook kopzorgen. De scholieren bijvoorbeeld die hier tussen de

middag vaak pauzeren, die gooien hun afval gewoon in de tuin in plaats van in de afvalbak. En spelende kinderen hollen soms dwars door de beplanting achter hun bal aan. Dat stoort hem wel. 'Maar', zegt hij, 'ik heb al veel bereikt met diplomatie. En ze maken niet moedwillig iets kapot.'

Aardpeer

aardpeer in vier of vijf stukken, die stop je in de grond, en dan komen er prachtige zonnebloemachtige planten uit. Ze doen het overal, ze bloeien lang en de wortels, de nieuwe aardperen dus, zijn heerlijk om te eten.' Hij staat niet alleen in zijn enthousiasme: er blijkt zelfs een Vereniging Vrienden van de Aardpeer te bestaan.

En voor wie dat allemaal nog te lastig vindt: kom in het voorjaar een kijkje nemen in de Posttuin. Dan heeft Jacques er de laatste hand aan gelegd en is de tuin op z'n mooist!

Aardpeer, ook wel topinamboer of jerezalemartsjok: verkrijgbaar in biologische winkels. Zie ook: www.vriendenvandeardpeer.nl.

Aardperen

Zijn dag is rijk gevuld met zijn boekenverzameling, met schaken en dammen, maar de tuinen slokken toch de meeste tijd op. Het liefst zou hij zien dat mensen overal zoveel mogelijk plantjes neerzetten. Heeft hij nog een tip voor de komende lente?

Jazeker. 'Aardperen! Die zijn nu te koop, en dan plant je ze in maart. Heel makkelijk: je breekt zo'n

Oud en Nieuw in de wijkkrant

Tekst: Marlies Hummelen

In het septembernummer van de wijkkrant stond een noodkreet. Gert van der Plas en ondergetekende wilden namelijk hun redactiewerkzaamheden neerleggen. Twee van de zeven: dat betekende een acuut tekort aan schrijvende pennen, om nog maar te zwijgen over coördinatie en eindredactie. Het plaatsen van oproepen voor nieuwe redactieleden was de afgelopen jaren een regelmatig terugkerend en nogal zinloos ritueel – er reageerde nooit iemand. Maar je moet toch iets doen in zo'n situatie.

Tot onze verheugde verbazing kregen we 10 (tien) reacties binnen! Al die mensen lieten ons weten dat ze de krant zo graag lezen, dat het toch zonde zou zijn als hij niet meer zou verschijnen, en dat ze wel een bijdrage aan het voortbestaan wilden leveren.

De eerste kennismakingsbijeenkomst is inmiddels achter de rug. Veel enthousiasme, veel mensen ook die nog niet zo lang in de wijk wonen en een frisse blik meebrengen. Mannen, vrouwen, diverse leeftijdsgroepen, verschillende achtergronden en interesses. Kortom: kan niet beter. We hebben er dan ook een groot vertrouwen in dat de Wijkkrant een voorspoedig 36ste levensjaar ingaat.

De editie die voor u ligt is nog door de redactie in haar oude samenstelling geschreven, vanaf januari zullen er ook van de nieuwe leden bijdragen te lezen zijn.

Als scheidende redacteurs wensen wij de krant nog veel boeiende jaren toe, en alle lezers voor nu: hele goede feestdagen.

Onzichtbare zaken Lopende zaken

Euro Spyshop

Tekst: Gonnie Verbruggen

Een pop, een zwarte zonnebril, grijze kastjes met mysterieuze apparatuur in een etalage die is afgeschermd van de ruimte daarachter. Je komt er niet zomaar binnen, want de winkeldeur zit op slot. 'Dit is een winkel voor iedereen, maar we laten alleen selectief mensen binnen, kinderen bijvoorbeeld alleen onder begeleiding', vertelt Ahmet Okul, de eigenaar van Euro Spyshop op de Ir. J.P. van Muijwijkstraat 66. Ahmet is vanaf zijn 13e gek op elektronica. 'Ik maakte toen al een elektronische deurbel, die steeds een ander geluid liet horen. Elektronica en wiskunde zijn nog steeds mijn hobby.'

Top 3

Voor de meeste wijkbewoners is het een groot mysterie wat er in deze zaak gebeurt. 'Maar de winkeliers zullen ons wel kennen', zegt Ahmet, 'want hun bewakingscamera's komen vaak bij ons vandaan.' Euro Spyshop verkoopt wel 1000 verschillende producten, zoals kogel- en steekwerende vesten, anti-afluisterapparatuur, communicatiebeveiliging, observatieapparatuur, zoals onzichtbare camera's, of opsporingssystemen die mensen, goederen en voertuigen kunnen opsporen. Ahmet: 'Wij behoren in ons vak tot de top 3 van de wereld. We verkopen dan ook wereldwijd. Ik doe zelf Turkije, waar we een nevenvestiging hebben, en de Arabische wereld. Mijn collega neemt Latijns Amerika en Europa voor zijn rekening. Bij Euro Spyshop werken zeven mensen, waarvan vier in Turkije en drie in Arnhem.'

Cryptofoon

Wat voor klanten kloppen aan bij Euro Spyshop? Ahmet: 'Bijvoorbeeld een moeder van een kindje dat vaak wegloupt. Daarvoor hebben wij een horloge. Als het

kind dat omheeft, kun je zien waar het zich bevindt, zelfs op welke etage van een gebouw.' De zakelijke klanten variëren van winkels, transportbedrijven die te kampen hebben met diefstal van lading, tot grote ict-bedrijven. 'Als een bedrijf een nieuw product ontwikkelt, maar een medewerker lekt informatie naar de concurrentie dan staan er grote belangen op het spel. Wij kunnen in zo'n geval telefoontaps regelen.' Andersom kan ook. 'Bedrijven kunnen ook voorkómen dat telefoons worden afgeluisterd. Daarvoor hebben we de cryptofoon, die interessant kan zijn voor advocaten die denken door Justitie te worden afgeluisterd als ze met hun cliënten praten.' Soms levert Euro Spyshop ook apparatuur voor journalistiek onderzoek. 'Hart van Nederland, de BRT, Editie.nl, een Duitse zender.'

Euro Spyshop verkoopt alleen de apparatuur, het echte detectivewerk laten ze aan anderen over. 'We werken vaak samen met particuliere bureaus, zoals bij de moeder van een 16-jarige dochter die vijf jaar geleden met een loverboy verdween. In een onbewaakt moment mailde het meisje "Mama help, ik zit in Londen, ergens aan het spoor." Daar hebben we toen een detective op gezet en het meisje is gevonden.' Ahmet heeft tot nu toe geen last van de economische crisis. 'We verkopen in de winkel. Daarnaast krijgen we veel bestellingen via internet. Onze sites hebben soms 100.000 hits per maand.' Voor veel mensen zijn de producten van Euro Spyshop te duur, een cryptofoon kost bijvoorbeeld tussen de 1700 en 2500 euro, maar het gaat de mensen van Euro Spyshop niet alleen om het geld. 'Wij helpen mensen graag', aldus Ahmet, 'De moeder van het meisje in Londen hebben we kosteloos geholpen.'

Ahmet Okul van Euro Spyshop

Sociale controle

Het motto van Euro Spyshop is 'We help you know'. Word je bestolen, afgeluisterd of gestalkt? Euro Spyshop verkoopt de producten die dit aan het licht brengen. Ahmet: 'Eigenlijk ontwikkelen en leveren we veiligheid.' Heeft hij nog een advies voor de veiligheid in de wijk? Ahmet: 'Sociale controle. Laat mensen betrokken zijn bij elkaar en op een goede manier op elkaar letten.'

Meer weten? Kijk op www.detectnu.nl of www.eurospyshop.com.

Staten Groep

Tekst: Gonnie Verbruggen

Staten Groep? Dat klinkt als de naam van een groot bedrijf. Paula Gille: 'Wij hebben niet de intentie om groot te worden, wel om gelukkig te worden.' Paula runt samen met haar man Willem-Alexander Scholten op de Statenlaan 65-67 de Staten Groep. 'Ik heb het bedrijf in 2003 opgericht. Toen woonde ik hier al en de straatnaam inspireerde me. Staten vind ik een mooi Hollands woord en Groep staat voor samenwerken, de groepsgedachte.' Paula was alleen toen ze het bedrijf oprichtte en ging op zoek naar een zakenpartner. 'Maar het werd uiteindelijk ook mijn levenspartner en nu bouwen we samen ons bedrijf op en hier in huis zijn we ook steeds aan het klussen.' Vanaf 2007 is het bedrijf op de Statenlaan gevestigd in de benedenwoning, Paula en Willem-Alexander wonen in de bovenwoning.

Wijkgericht werken

Het werkerrein van de Staten Groep laat zich niet in twee woorden omschrijven. Paula: 'Wij werken voornamelijk voor gemeenten. We zijn betrokken bij de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo).' De Wmo gaat onder meer over de thuis- en mantelzorg, jeugd en gezin, wijkgericht werken en de ondersteuning van vrijwilligers. Paula: 'De gemeenten moeten hiervoor beleid ontwikkelen. Maar het beleidsplan is niet het einddoel, er moet iets in beweging komen. Dat proces begeleiden wij.' Op dit moment werkt ze in de gemeenten Twenteland, Ermelo en Hilversum. 'Hoe kun je het wijkgericht werken goed invoeren op bijvoorbeeld de schaal van Ermelo, een kleine christelijke gemeente? In Hilversum bevorderen we samenwerking tussen de ketenpartners, zoals kerken, thuiszorg, woningcorporaties en vrijwilligersorganisaties.'

Paula wijst erop dat veel gemeenten tegenwoordig enorm aan het zoeken zijn om hun rol in de samenleving goed op te pakken. 'Vroeger moest de gemeente alles regelen voor de burger die aan het gemeentelijke loket aanklopte voor een bijdrage of een voorziening. Nu is de gemeente meer een procesbegeleider, die allerlei drempels weg moet nemen. Dat kunnen fysieke drempels zijn voor gehandicapten, maar ook sociale of economische drempels. Het gaat erom dat iemand zelf de regie kan voeren over zijn eigen leven.' Daarnaast moeten gemeenten ook vernieuwen op het gebied van ict. 'Denk bijvoorbeeld aan het elektronische loket.'

Vooraan bij nieuwe ontwikkelingen

De Staten Groep heeft tot nu toe weinig last van de economische crisis. 'De overheid zal pas later merken dat er minder budget is. Met ons bedrijf gaat het goed, maar nog belangrijker vind ik het dat we zinnige dingen doen.' Paula is niet bang

Paula Gille

Onzichtbare zaken Lopende zaken

voor de toekomst: 'Gemeenten zullen altijd diensten verlenen en dat willen ze steeds beter en efficiënter doen.' Volgens Paula doen zij en haar man Willem-Alexander hun werk met passie en zitten ze vooraan bij allerlei nieuwe ontwikkelingen. 'De overheid is enorm belangrijk voor een soepel functionerende maatschappij en er is eigenlijk geen organisatie die zoveel producten en diensten onder een dak heeft als een gemeente.' Paula vindt het verder een voordeel dat zij niet in vaste dienst is bij een gemeente: 'We kunnen ons concentreren op het inhoudelijke werk, op de doelstellingen die we willen bereiken, zonder de last of ballast van de interne organisatie mee te dragen.'

Aandacht voor elkaar

Paula Gille en Willem-Alexander Scholten hebben goede contacten met de bureaus in de Statenlaan. 'Laatst hield iemand zich verdacht op in de straat. Dan belt er een buurvrouw en die vraagt of ik even op

wil letten. Wat meer aandacht voor elkaar is heel belangrijk voor de leefbaarheid van de wijk', aldus Paula Gille een professionele ervaringsdeskundige.

Meer weten? Kijk op www.statengroep.nl of bel 026-3519793.

Café Voorwaarts: anarchisten aan de Spijkerstraat

Tekst: Stef Ketelaar

Op de plaats waar nu Spijkerstraat 187 zit, op de hoek van de Lombardstraat, was vanaf 1891 café Voorwaarts gevestigd. Het was het middelpunt van de anarchistische beweging in Arnhem. In de zomer van 1892 kwam het tot een treffen met de politie.

Arnhem stond vanwege de prachtige villa's aan lommerrijke straten in de negentiende eeuw bekend als Haagje van het oosten. Renteniers en Indiëgangers streken hier graag neer om hun huizen te laten bouwen aan zojuist aangelegde straten als de Parkstraat en de Boulevard Heuvelink. Waar eens de velden waren van landgoed het Gelders Spijker, verrees nu het Spijkerkwartier. Met de bedrijvigheid kwamen ook de arbeiders naar de Gelderse hoofdstad. Hun omstandigheden stonden in schril contrast met die

waren van licht, lucht en elementaire voorzieningen. Alcoholisme en zedelijk verval tierden welig onder de arbeidersklasse.

Revutionair

Tegen deze achtergrond, die zich niet beperkte tot Arnhem of zelfs maar Nederland, ontstond overal in Europa de socialistische beweging. In de Gelderse hoofdstad kwam de eerste socialistische politieke partij, de Sociaal Democratische Bond (SDB), rond 1885 op, nadat SDB-voorman Ferdinand Domela Nieuwenhuis hier een lezing had gegeven. Het Arnhemse socialisme kreeg een flinke impuls met de komst in 1891 van Adrianus van Emmenes (1857-1906). Van Emmenes, van oorsprong onderwijzer, kwam over van Den Haag, waar hij propagandist was voor de SDB. Hij opende in de Spijkerstraat café Voorwaarts, dat op kosten van de partij voor 10 gulden per week werd gehuurd. Zelf trok hij met zijn gezin in een woning in de 1e Spijkerdwardsstraat. Het café werd al spoedig het centrum van waaruit de Arnhemse socialisten hun propagandawerk uitvoerden. Dat gebeurde met folders en vanaf 1892 met het weekblad Voorwaarts, dat tot 1895 zou bestaan. Het blad, dat voor een groot deel door Van Emmenes werd gevuld, verkondigde een revolutionair standpunt en zette zich af tegen socialisten die de sociale omstandigheden door middel van verkiezingen geleidelijk wilden verbeteren.

'Hakpartij'

Regelmatig liepen de propagandatochten die vanuit café Voorwaarts werden georganiseerd uit op vechtpartijen met roomse arbeiders. De autoriteiten hielden de handel en wandel van de socialisten met argusogen in de gaten en trachtten hen regelmatig in hun bezigheden te belemmeren. In de zomer van 1892 liep een wandeltocht met Rotterdamse socialisten die hier op bezoek waren uit op een confrontatie met de politie. Op zondag 10 juli werden de socialisten door met sabel gewapende politie onder leiding van inspecteur Schuitemaker opgewacht bij de Velperpoort. De rode vlag moest weg, sommeerde de politie. De socialisten weigerden. Wat volgde ging de geschiedenis in als de 'Hakpartij bij de Velperpoort'. Het scheelde weinig

of er waren doden gevallen, zwaargewonden waren er talloos. Van Emmenes schreef in Voorwaarts over de razernij van de politie: 'We weten niet of de agenten dronken waren, doch razend waren ze in elk geval. Ze sloegen op vrouwen, ja op kinderen zelfs! (...) Ze sloegen rond als wilde beesten.' De eer van de socialisten werd gered door 'een moedig lid der jongelingsvereniging' die het in beslag genomen rode vaandel aan een politieagent wist te ontrukken en het doorgaf aan een kleine jongen, die koers zette naar de Spijkerstraat. Deze struikelde echter en het vaandel werd alsnog ontnomen, zowaar door een 'burger'.

'Bloed der arbeiders'

De socialisten van de Spijkerstraat waren nog bezig hun wonden te likken, toen ze de dag na de 'hakpartij' bezoek kregen van de Amsterdamse socialist Geel. Deze was zojuist uit de gevangenis gekomen waar hij zat wegens een mislukte aanslag op een Amsterdamse politiecommissaris. De autoriteiten vreesden opnieuw een confrontatie en riepen bijstand in van de Gele Ridders, die voor een afzetting zorgden rond café Voorwaarts. Geel die op het station werd verwelkomd door een enthousiaste menigte ging noodgedwongen lopend op weg naar het Spijkerkwartier. Geen huurkoetsier was bereid hem te vervoeren. Alles ging goed totdat de stoet op honderd meter van Voorwaarts was genaderd. Daar stuitte ze op een gehelmde politiemacht, ondersteund door de aanwezige rijdende artillerie. Geel en zijn begeleiders mochten door, de rest werd tegengehouden. Met een 'donderend hoera!' werd de veroordeelde in café Voorwaarts ontvangen. Maar de vreugde werd onderbroken door 'klabakken die buiten weer bezig waren arbeiders af te rossen'. Van Emmenes vloog de trappen af naar buiten om de politie te verzoeken de menigte door te laten, zodat ze Geel enige woorden konden horen spreken. De politiecommissaris weigerde, maar liet Van Emmenes wel het publiek toespreken. Onmiddellijk was het stil en Van Emmenes, die de menigte trachtte te kalmeren, sprak de woorden: 'Het bloed der arbeiders is te kostbaar om hier door de sabelslagen der agenten door de Spijkerstraat te stromen'. Daarna werd het hem onmogelijk gemaakt verder te spreken, maar die avond bleef het rustig.

De sociale onrust van de zomer van 1892 ebde weg. Daarentegen ontbrandde er een felle strijd binnen de socialistische gelederen. De Arnhemse afdeling ging de anarchistische kant op, elders won het parlementaire socialisme langzaam aan kracht. Het Arnhemse anarchisme verdween echter alweer spoedig, rond 1905. Tegen die tijd was café Voorwaarts ter ziele gegaan en was Van Emmenes vertrokken naar elders.

Pand Spijkerstraat 187

Duistere figuren rond basisschool De Sterrenkring

Op woensdagavond 21 september zijn er in het Spijkerkwartier door verschillende buurtbewoners vreemde figuren opgemerkt in het schemerduister. Heksen, vampiers, dracula's, skeletten en zelfs spoken begaven zich naar de door vuren verlichte basisschool De Sterrenkring alwaar zij verdwenen door een toegangspoort. Als gewone sterveling was het onmogelijk om binnen te komen aangezien de poort zwaar bewaakt werd door twee grote duistere figuren. Uit betrouwbare bron is vernomen dat De Sterrenkring van binnen veranderd was in een groot donker gebouw vol met spinnenwebben, spoken, pompoenen, heksenbezems en een heuse doods-kist. Gedurende de gehele avond werd er hard gewerkt aan het maken van vogelverschrikkers en spoken en werden er duistere spellen gespeeld als horrorbingo en wormhappen. De avond werd afgesloten met de film Monsterhouse. Wat zich gedurende de nacht heeft afgespeeld in de bovenbouwlokalen blijft een mysterie. Omwonenden hebben 's nachts schimmen in de lokalen gezien en vreemde geluiden waargenomen. De volgende ochtend was er, afgezien van de diverse versieringen in de school en vogelverschrikkers op het schoolplein, niets meer te zien van wat zich de avond tevoren had afgespeeld. Wel stonden er verwaasde, bleekuitziende bovenbouwleerlingen op de stoep van de school. Zij zijn door hun verontruste ouders weer veilig mee naar huis genomen.

De Arnhemse Jongen wordt gemist

Een gesprek met
Arnold Jansen op de Haar

Tekst: Stef Ketelaar

Arnold Jansen op de Haar (Nijmegen, 1962) ontvangt niet aan huis. Nooit. 'Thuis heerst er een literair klimaat. Boeken van boven tot onder, spullen en stapels kranten.' Dus ontvang ik deze middag op de Parkstraat, waar het klimaat iets minder literair is. De schrijver, op de fiets gekomen, verontschuldigt zich voor de bladeren die hij mee naar binnen neemt. 'Het is die storm.' Een sigaar slaat hij niet af. Hij drinkt rode wijn.

Het gaat goed met de schrijver. Hij is druk bezig en er gebeurt van alles. Zijn nieuwe boek, *Engel*, verschijnt in november bij Holland Park Press, de Londense uitgeverij van zijn zus. Eerst in het Nederlands en even later in Engelse vertaling. Ook wordt zijn debuutroman *De koning van Tuzla* (1999) vertaald en verscheen zijn dichtbundel *Soldatenlaarzen* (2002) opnieuw, zowel in het Nederlands als in het Engels. Zijn werkzaamheden voor de uitgeverij waren de reden dat hij zijn column in *De Gelderlander* onder de titel 'Arnhemse Jongen' er aan gaf. Het geeft hem meer lucht voor zijn nieuwe bezigheden, waaronder het schrijven van een column voor de website van de uitgeverij. Daarin beperkt hij zich niet langer tot Arnhem, maar is de hele wereld tot onderwerp geworden. Het is de vraag of de schrijver, die in de stad overal wordt nageroepen als 'Arnhemse Jongen', daar goed aan doet. Hij wordt gemist, vertelt hij, die geluiden bereiken hem.

'Dat grote blonde dier'

Jansen op de Haar houdt er wel van om de Arnhemse incrowd op de hak nemen, de dikdoenerij, het gebluf. Als schrijver ontkom je er soms niet aan om je in bepaalde kringen op te houden, bij zekere gelegenheden op te draven. Maar het is zijn wereld niet. Wel is het 'materiaal'. Wat je tegen hem zegt, schrijft hij op. Toen de man van de burgemeester hem vertelde dat zijn vrouw twee keer gevraagd was als minister kwam dat in een stukje. 'De burgemeester, die trouwens in het Spijkerkwartier woont in dat huis met die eigenaardige buitenlamp die het nooit doet, vind ik heel aardig', zegt de schrijver. 'Maar ik mag haar niet meer "dat grote blonde dier" noemen, wat ik altijd deed. Dat vindt haar man niet leuk.'

In zijn laatste column zegde de schrijver zijn lezers

Arnold Jansen op de Haar

gedag, met een speciaal woord voor de 'dames van de wasserette in de Spijkerstraat' en de 'clientèle van Café Vrijdag'. 'Het Spijkerkwartier is de leukste wijk van Arnhem', vindt de schrijver die zelf in de Transvaalbuurt woont. 'Dat ligt overal tussen, heeft geen eigen karakter.' Als Jansen op de Haar door Arnhem fietst, blijkt het Spijkerkwartier vaak op zijn route te liggen. De Steenstraat, om een kaarsje te branden voor Maria, de Spijkerlaan, hij komt er vaak.

De rosse buurt van weleer vinden we terug in *De Koning van Tuzla*. De hoofdpersoon, Tijmen Klein Gildekamp, het alter-ego van de schrijver, wandelt er door de straten. 'Net toen hij wilde omdraaien zag hij een prachtig meisje, dat afwezig tegen haar glazen deur stond geleund. Zijn benen voelden slap aan en hij kreeg kippenvel over zijn hele lichaam. (...) Het bloed stroomde naar zijn hoofd. Hij moest zorgen dat niemand hem zag.'

In talloze columns figureert Café Vrijdag als decor. Jansen op de Haar drinkt er zelf ook graag een glas tussen de 'arme en artistieke' klanten, soms met zijn vriend en collega-schrijver Jac. Toes. Samen schreven ze de thriller *De twaalfde man* (2006), waarin de hoofdpersoon met zijn auto bijkans tussen de 'bierdrinkende kunstenaars' op het terras van Vrijdag belandt.

Militair

Het Spijkerkwartier is ook goed vertegenwoordigd in de *Literaire wandeling door Arnhem* (2004) die Jansen op de Haar schreef. De wijk trok altijd al veel kunstenaars, waaronder dus schrijvers. De eerder genoemde Jac. Toes woonde hier, evenals die andere thrillerauteur, Henk Apotheker. De gebroeders Knuvelde groeiden op in de Rietgrachtstraat. Herman Koch, bekend van televisie maar bovenal een niet onverdienstelijk schrijver, werd geboren

op de Spijkerstraat, dezelfde straat waar de dichter J.H. Leopold opgroeide. En aan de Parkstraat hadden we Jan Cremer, die Jansen op de Haar schreef dat vooral de Arnhemse balletdanseressen hem zo enorm waren befallen. Ooit was Jansen op de Haar militair. Het is niet aan hem te zien, hij weet het. De kleine, kalende man met zijn ronde brillette waarachter twinkende intelligente ogen schuilgaan, oogt als een schrijver. Dat deed hij ook al toen hij als commandant zijn manschappen aanvoerde in Bosnië. Maar hij was goed in zijn werk als soldaat, dat wil hij gezegd hebben. Het bracht hem in de uithoeken van Europa en leverde hem het materiaal voor *De koning van Tuzla*. Dat boek gaat over de oorlog in het voormalige Joegoslavië maar is vooral een wordingsroman waarin een zoekende jongeman op de vlucht voor zichzelf en zijn omgeving soldaat wordt. En de soldaat die uiteindelijk schrijver wordt. Een kwestie van 'zich in de verkeerde omgeving bevinden', zegt Jansen op de Haar, 'daar heeft mijn hoofdpersoon talent voor. Hij lijkt op mij.'

Ramon Kleinhesselink nieuwe wijkmanager

Tekst: Gert van der Plas

Na drie jaar trouwe dienst heeft wijkmanager Chris Zeevenhooven onlangs afscheid genomen van het Spijkerkwartier. Per 1 oktober is hij werkzaam in Malburgen als projectleider Wijkaanpak. Maar gelukkig is voor het Spijkerkwartier en de Spoorhoek (en ook voor het Broek) een nieuwe wijkmanager aangesteld: Ramon Kleinhesselink. Hij is 35 jaar en afkomstig uit Alphen aan den Rijn. Sinds een jaar of negen woont hij in Arnhem, is inmiddels getrouwd met een echte Arnhemse en is vader van een zoon.

Op het moment dat we met hem spraken – onmiddellijk na zijn gesprek met een al net zo nieuwsgierige medewerker van de wijkkrant van Het Broek –, was hij nog niet officieel in zijn nieuwe functie van start gegaan. Dat is sinds 1 december wel het geval. Tot die datum was Ramon stadsdeelmanager afdeling Wijkonderhoud in de wijken Malburgen, Vreedenburg, Kronenburg en Rijkerswoerd. 'Ik kom dus eigenlijk meer uit de fysieke hoek', vertelt Ramon. 'Mijn werkzaamheden lagen vooral op het terrein van stratenonderhoud en groenonderhoud, wat niet wegneemt dat ik veel contact had met bewoners.'

Kleinhesselink heeft tot 1 december nog zijn handen vol gehad aan het afronden van zijn taken in Malburgen en had tot dat moment nog niet echt de gelegenheid zich in het 'dossier Spijkerkwartier/Spoorhoek' te verdiepen. Hij zal kantoor houden op twee plekken: in het stadskantoor aan de Eusebiusbuitensingel en in de wijkwinkel in het Broek. In de wijkwinkel zal hij nauw samenwerken met Hezel de Grood, opbouwwerker in dienst van Rijnstad, die het eerste aanspreekpunt is voor de bewoners.

Hij heeft al een gesprek gehad met zijn voorganger Chris Zeevenhooven. 'We blijven contact houden. Elkaar bijpraten vind ik heel belangrijk. Dat werkt in ons geval twee kanten uit, want ik ben immers goed

thuis in Malburgen, waar Zeevenhooven nu aan de slag gaat.' Kleinhesselink is overtuigd van de noodzaak van een goede wijkvisie, zo'n plan waarin de belangrijkste aandachtspunten voor de korte en de langere termijn verwoord zijn. 'Een wijkvisie dient als praatstuk. Je kunt er regelmatig naar teruggripen en zien welke doelen gehaald zijn, welke niet en welke moeten worden bijgesteld.' Dat er een wijkvisie moet komen is ook de mening van het wijkplatform van het Spijkerkwartier. Men heeft juist de eerste schreden gezet op weg naar een wijkvisie. Dus dat treft. Ook al heeft Ramon dan nog niet de gelegenheid gehad zich goed in te werken, hij heeft wel een algemeen beeld van zijn rol als wijkmanager. 'Een wijkmanager zorgt ervoor dat de gesignaleerde kansen of problemen van bewoners over hun woonomgeving bij de gemeente op de juiste plek terechtkomen en op een goede manier worden afgehandeld. Ik vind het belangrijk dat de samenwerking tussen de verschillende bewoners en belangengroepen enerzijds en de gemeente en instanties anderzijds goed verloopt. Weten wat er speelt en daar waar dingen niet goed gaan, zorgen dat er wat gebeurt. Aangezien er nogal wat speelt in een wijk, zal ik ernaar streven steeds een goed overzicht te kunnen geven van alle activiteiten en ontwikkelingen. Als je weet wat er allemaal gaande is, wordt het ook beter mogelijk om zaken met elkaar te verbinden.' Dat klinkt vertrouwenwekkend. We wensen Ramon Kleinhesselink veel succes in zijn nieuwe functie!

Ramon Kleinhesselink

Riethorster- straatfeest

Op 12 september werd voor de vierde keer het straatfeest van de Riethorsterstraat en de 1e en 2e Spijkerdwarstraat gehouden op het schoolplein van De Sterrenkring. Dit jaar was het een 'recyclefeest', dat 's avonds werd afgesloten met een 'buitenbios'. Onder het genot van een stralende zon werd om half elf 's morgens begonnen met het opbouwen van de tenten en werd 'Henk' de plastic Hero (vijf meter hoog), leven ingeblazen. Toen ook de picknicktafels klaarstonden, kwamen buurtbewoners

enorme hoeveelheden - op speciaal verzoek verzameld - plastic naar het schoolplein brengen. Hier werd het vervolgens gewogen met een speciaal ontworpen meetmechanisme, want er was een prijs voor degene die het meeste had verzameld. De diversiteit aan plastic werkte inspirerend op de aanwezigen. Met gretige handjes werden de meest uiteenlopende kunstwerken vervaardigd. Daarnaast werd er gemeenschappelijk gewerkt aan een groot kunststuk. Dit was een grote plastic boom, die gedurende de middag steeds

mooier werd door de aangebrachte versiersels. Zo werd er onder andere een mooie slang gecreëerd van wasmiddelballetjes en douchegordijnringen. De jeugd was vooral druk met het maken van plastic wapens. De vreugde werd groter, toen bleek dat deze gevuld konden worden met water, waarna ze elkaar te lijf gingen.

Intiem sfeertje

Genietend van een lekker kopje koffie, thee of een glaasje limonade met koekjes, was het al met al een genoeglijke middag. Later op de middag kwam er een ambtenaar van de gemeente, de heer Thijssen, die zich consequent Ambtenaar Theo noemde. Hij werd gehuldigd met een speciaal ontworpen ketting gemaakt van plastic afval. Aan hem voorts de eer om de behaalde prijzen uit te reiken, waarna

de middag geleidelijk aan werd afgesloten. De organisatie ging na een gezamenlijke maaltijd, weer vol goede moed aan de slag met de voorbereidingen voor het avondprogramma. Het schoolplein onderging een ware metamorfose, toen - bij het invallen van de avond - de gekleurde lampjes voor een intiem sfeertje zorgden. Je voelde als het ware overal in de buurt hoe er vol verwachting werd uitgekeken naar de film. Typische bioscooptributen zoals popcorn, ijs en cola waren aanwezig. Tegen de opkomende kou werden fleecedekens en warme vesten van huis gehaald. De ontroerende film 'Little Miss Sunshine' bleek, getuige de reacties van de kijkers, een goede keuze te zijn. Ook al was de opkomst minder dan verwacht, al met al was het ook dit jaar weer een geslaagd feest.

Ontwerp voor herinrichting Steenstraat gepresenteerd

Tekst: Marlies Hummelen

Na een lange periode van intensief overleg was het op 6 oktober zover: in Muis Sacrum werd het ontwerp voor de herinrichting van de Steenstraat gepresenteerd aan betrokkenen en belangstellenden.

Dat een herinrichting van de Steenstraat nodig is, daaraan wordt door niemand getwijfeld. Maar het overleg erover tussen betrokken bewoners, ondernemers en de gemeente kende veel ups en downs. Deze zomer werd een belangrijke hobbel genomen: de koppeling van de herinrichting aan tweerichtingsverkeer in de Van Muijwijkstraat werd losgelaten. Daarmee was de weg vrij voor concrete plannen.

Gedeelde ruimte

Kern van het nieuwe ontwerp is het Shared Space-concept. De ruimte van de straat wordt letterlijk gedeeld door alle weggebruikers: voetgangers, fietsers en automobilisten. Het straatprofiel ligt op één niveau: trottoir, rijbaan en fietspad (in twee richtingen!) worden slechts aangegeven door verschillen in bestrating of kleur. Op de kruisingen met Boekhorsterstraat en Spijkerlaan wordt de 'trottoirbestrating' over de hele breedte van de straat toegepast, waardoor een soort pleintjes ontstaan. De straat wordt een 30 kilometer-zone, met zo min mogelijk verkeersborden. Het idee is dat weggebruikers door deze gedeelde straatruimte en het ontbreken van een oerwoud aan ge- en verboden meer op hun eigen gezonde verstand moeten gaan rijden en meer op hun quivive zijn; daardoor zou er rustiger en opletter gereden worden.

Het concept heeft zich elders al bewezen. Of het ook in deze drukke stadsroute gaat werken zal de praktijk moeten uitwijzen. Het ruimtelijke effect is in elk geval dat van een bredere straat en een rustiger straatbeeld. In de plannen wordt dat nog versterkt doordat er nu alleen parkeerplaatsen aan de zuidzijde komen. Er worden nieuwe bomen in clusters bij elkaar gezet. Verder komt er meer terrasruimte en ook nieuw straatmeubilair en verlichting.

Parkeerplaats Albert Heijn

Een ander belangrijk aspect van het plan is het wijzigen van de verkeerssituatie bij Albert Heijn aan de Velperbuitensingel. Bij de huidige in- en uitrit naar de parkeerplaats ontstaan vaak aanrijdingen doordat automobilisten te abrupt moeten afremmen voor het fietspad. In het nieuwe plan komt er één groot voorsorteervlak naar parkeerplaats en Steenstraat. Auto's hebben daardoor meer ruimte om af te slaan. De huidige inrit wordt uitrit.

De Tafel van Tien, waarin bewoners en ondernemers vertegenwoordigd zijn, en de gemeente hebben met dit plan een goede basis neergelegd. Otto Broekhuizen van de Ondernemersvereniging Steenstraat geeft desgevraagd aan dat de ondernemers nog op twee hoofdpunten wijzigingen zullen voorstellen. Het betreft de kleur van de bestrating (in het plan grijs, maar men ziet liever een klassieke roodbruine steen) en het trottoir aan de zuidzijde. Dat zou, als het leidingnet het toelaat, breder moeten worden, aangezien aan die zijde volgens Broekhuizen de meeste mensen lopen.

Gemeente en Tafel van Tien zullen alle reacties bespreken en eventueel honoreren, waarna een definitief plan gemaakt wordt. Naar verwachting beginnen de werkzaamheden in januari 2011.

Dirigent aan de Spijkerstraat: Eduard van Beinum

Tekst: Stef Ketelaar

Wie als wandelaar een eeuw geleden door de Spijkerstraat kwam, had grote kans om ter hoogte van nummer 215, aan de kant van de Brusselse huizen maar iets meer richting Spijkerlaan, verrast te worden door klassieke muziek die zich door de openstaande ramen liet horen. In dit pand woonde de familie Van Beinum, bestaande uit vader Eduard, moeder Antonia en de kinderen Riek, Lies, Mineke, Cato, Co en Eduard. Deze laatste, met dezelfde naam als zijn vader, was een nakomertje, geboren in 1900. Het muzikale gezin woonde

Eduard van Beinum

toen nog in Klarendal, maar verhuisde in 1911 naar de Spijkerstraat. Het was een mooie buurt, niet al te ver van Musis Sacrum, waar vader contrabas speelde bij de Arnhemsche Concertvereniging. Ook broer Co, negen jaar ouder dan Eduard, speelde niet onverdienstelijk viool bij het Arnhemse orkest. Hij gaf zijn broertje les en zag dat deze al snel vorderingen maakte. Eduard volgde daarnaast pianoles bij de bekende Arnhemse pianist Frans Hillen.

's Avonds werd er in huize Van Beinum druk gemusiceerd, als collega's van het orkest langskwamen om kamermuziek te spelen. De jonge Eduard speelde mee, op viool of op piano. Toen hij op zijn veertiende in het Musis Sacrum een stuk van Tsjaikovski had horen uitvoeren door het Amsterdamse Concertgebouworkest onder leiding van Willem Mengelberg, wist hij dat hij van muziek zijn beroep zou maken. Tegen zijn moeder zei hij: 'U zult nog eens meemaken dat ik voor dit orkest kom te staan.' Hij hield woord. In 1931 werd Van Beinum dirigent van het internationaal befaamde Amsterdamse Concertgebouworkest. Maar zijn kwaliteiten waren gezocht tot ver buiten de landsgrenzen. Zo was Van Beinum van 1949 tot 1952 eerste dirigent van het London Philharmonic Orchestra en dirigeerde hij het Los Angeles Orchestra. Tegen die tijd was hij echter al lang uit het ouderlijk huis aan de Spijkerstraat vertrokken. Vanaf zijn zeventiende studeerde Van Beinum aan het Amsterdams conservatorium. Maar altijd als hij een weekende terug was in Arnhem was het weer feest. Eduard van Beinum overleed in 1959 te Amsterdam.

Nieuwe speeltoestellen op speelterrein Het Nieuwe Land

Kerstboomverbranding

De traditionele kerstboomverbranding zal plaatsvinden op bouwspelplaats Thialf, op zaterdag 9 januari 2010 om 18.00 uur. Kerstbomen kunnen van woensdag 6 januari tot en met zaterdag 9 januari naar Thialf worden gebracht. Kinderen die een kerstboom brengen, krijgen een lot waarmee ze een prijs kunnen winnen.

De brandweer steekt de bomen klokslag 18.00 uur aan. Ter verhoging van de sfeer staan er kraampjes met olieballen, warme chocolademelk en soep. Ook worden dan de prijzen verloot onder de kinderen die een kerstboom hebben ingeleverd.

Wie mee wil helpen kan voor meer informatie bellen met bouwspelplaats Thialf 026 – 44 22 095 of Sportbedrijf Arnhem 026 – 37 74 930 of mailen naar wijkspor@arnhem.nl. Iedereen is van harte welkom.

De gestileerde bloemkool van Plan Kaal

In de vorige wijkkrant stond een berichtje over de onthulling van de eerste muurschildering van het 'Lorentzpad'. Daarbij willen nog graag vermelden dat de schildering is ontworpen door Marcel Alberts. De voorstelling, een gestileerde bloemkool, verwijst naar de vader van de naamgever van het pad, de natuurkundige en Nobelprijswinnaar Hendrik Lorentz. Vader Lorentz kweekte prijswinnende bloemkolen op wat nu Het Nieuwe Land heet.

Vakantie Vrijstaten

Inzending vakantiefoto's gevarieerd

De oproep om je leukste vakantie foto met de Vrijstaatvlag naar ons te mailen heeft ons deze foto's opgeleverd. Ridder Mo gebruikt in Barcelona de vlag als schild tegen duistere krachten. Erik had een spirituele ervaring in het Verre Oosten. Peter ging letterlijk uit zijn dak (moet dat boompje geen water?). Paulien en Els hebben het drijfvermogen van de vlag getest... Maar deze versie

van de vlag kan gek genoeg niet tegen zwembadwater! Marike, Door, Mats en Fenne zijn helemaal vanuit de Thiemestraat naar Terschelling gefietst! Ze waren zelf te moe om er op de foto bij te gaan staan, helaas. Richard heeft een andere spiritueel leider in den vreemde opgezocht. Van Marlies kregen we een leuke foto uit Grenoble met het uitzicht uit haar tent. Bedankt allemaal!

Ridder Mo ontslagen?

Tot ieders verbijstering heeft Mo, Ridder in de Orde van de Zilveren Stijgbeugel haar ontslag gekregen. Voor 3 maanden omdat zij anders een vaste betrekking zou moeten krijgen... Maar iemand die zulke goede dingen doet voor de Vrijstaat zou toch juist behouden

moeten blijven? Helaas heeft het bestuur van de Vrijstaat te weinig geld om ridders aan te nemen. Gelukkig komt Mo per 1 februari weer terug en als het aan ons ligt met een vast contract. Wij vinden dat onze Ridder dat toekomt!

Schoolstraat

De in 1905 gebouwde Lorentz HBS aan de Schoolstraat in het Spijkerviertel is een ontwerp van architect Gerrit Versteeg.

Het trappenhuis van de school is voor de beroemde oud-leerling M.C. Escher (1898-1972) een bron van inspiratie geweest.

De Spoorhoek: groen en ambitieus

Tekst: Gonnie Verbruggen

Wilbert de Haan

Het is alweer een tijd geleden dat er nieuws was uit de Spoorhoek. Tijd voor een interview met Wilbert de Haan, voorzitter van de werkgroep Spoorhoek. Drie processen staan centraal: het actualiseren van het visieplan 2005, het verticaal groen, dat eindelijk vorm begint te krijgen, en de herinrichting van de Hommelstraat.

Actualiseren visieplan 2005

Het visieplan 'De zeven schoonheden van de Spoorhoek' van 2005 was een eigen initiatief van de werkgroep Spoorhoek. Wilbert: 'De gemeente heeft dit goed opgepikt en verzilverd. Door subsi-

die van de provincie is er geld om onze ideeën uit te voeren. De stedenbouwkundige van de gemeente overlegt nu regelmatig met ons over de prioriteiten. We actualiseren het visieplan, omdat de statistische gegevens verouderd zijn en een aantal projecten intussen zijn uitgevoerd. De kern van het visieplan blijft echter onveranderd.'

Wat staat er in het visieplan? 'We hebben zeven bedreigingen én kansen van de Spoorhoek geanalyseerd. Bijvoorbeeld de komst van de Mediamarkt. Dat bood kansen voor het bezoek aan onze wijk. Maar tot nu toe zijn die kansen onvoldoende benut. De Hommelstraat blijkt te onaantrekkelijk te zijn. Eén van de bedreigingen was het parkeren in de wijk. Wij hebben voor een ander parkeerregime in de buurt gepleit en de gemeente heeft toen een vergunningensysteem ingevoerd. Dat heeft parkeeroverlast in de

Vorbereiding voor de verticale tuin op de hoek van de Spoorwegstraat en de Bloemstraat. v

Verticaal groen op de hoek van de Jufferstraat en de Paterstraat. ^

Spoorhoek voorkomen. Ook hebben we de gemeente kunnen overtuigen dat het pleintje achter het Rembrandt-theater niet puur functioneel moest worden ingericht. Niet alleen voor het laden en lossen van de Mediamarkt.'

Er blijken onverwacht veel ouderen, dat wil zeggen 50-plussers, in de Spoorhoek te wonen. De werkgroep Spoorhoek wil dat de gemeente met deze doelgroep rekening houdt bij de inrichting van de wijk. 'De bestrating, de looproute, de verlichting, de veiligheid, dat alles moet er voor zorgen dat ouderen zich veilig en prettig voelen. Ook wonen er relatief veel huurders in de Spoorhoek. Dat betekent per definitie minder betrokkenheid. Gelukkig zie je steeds meer eigenaren die zelf hun pand bewonen of als zaak gebruiken. En boven de Mediamarkt woont nu ook een ander type wijkbewoner.'

Verticaal groen

In de Spoorhoek is niet veel ruimte voor groen. Wilbert: 'Dit is een steenachtige wijk. Er is simpelweg te weinig ruimte. De werkgroep zag dat als een kans. We willen het wijkje van de groene gevels worden. Op de hoek van de Jufferstraat/Paterstraat is de eerste pilot uitgevoerd, en nu staat de hoek Bloemstraat/Spoorwegstraat in de steigers. De fundering is klaar en de muur is geprepareerd. Hier komt een soort rotswandvegetatie, die bestaat uit vijf zuilen van gestapelde korven gevuld met lavasteen en aan de buitenkant een begroeiing

van sedum, grassen en struikjes. Daartussen komen blauwregenstruiken en kasten voor zwaluwen en huismussen. In maart wordt dit project opgeleverd.'

Herinrichting van de Hommelstraat

Volgens Wilbert spelen er te veel ontwikkelingen buiten de Spoorhoek waarbij de wijk niet wordt betrokken in de plannen, maar die wel hun weerslag hebben op het klimaat in de wijk. 'Het Modekwartier is een typisch voorbeeld. Wij zagen de kansen van dit plan, maar is er weinig rekening gehouden met de Spoorhoek. De Hommelstraat is als het ware de navelstreng van het centrum van Arnhem naar het Modekwartier. Wij hebben ervoor gepleit om de inrichting van de Hommelstraat aan te passen. Ook het verkeer in de Hommelstraat moet anders. Wij willen veel ruimte voor wandelaars en fietsers. De middenstand mag wat ons betreft zijn spullen uitstallen op brede trottoirs, maar tot nu toe tolereert de gemeente dat niet. Wij vinden dat de auto's zich aan het langzaam verkeer moeten aanpassen. Op die manier wordt de Hommelstraat vanzelf minder aantrekkelijk als sluisroute.' Niet alleen de inrichting van de Hommelstraat moet op de schop als het aan de werkgroep ligt. 'Vroeger had je de authentieke Hollandse middenstand. Die komt niet meer terug. We zijn op zoek naar een nieuw soort middenstand, die zich richt op design, ambacht en kleinschaligheid. Subwalk is daar een goed voorbeeld van.

Verder willen we dat de gemeente energie steekt in de begeleiding van allochtone winkeliers, zodat ook die groep een professionaliseringsslag kan maken. Het is nu nodig dat de gemeente en Volkshuisvesting de regie gaan voeren over de vraag welke bedrijven zich aan de Hommelstraat kunnen vestigen. Gelukkig heeft Volkshuisvesting al een aantal locaties verworven om dit mogelijk te maken.'

Vrijwilligers gezocht

Wilbert: 'De verstandhouding met de gemeente en Volkshuisvesting is goed. Er blijven altijd wel meningsverschillen over details, maar er wordt naar ons geluisterd en zo heeft de werkgroep Spoorhoek de afgelopen jaren resultaat geboekt. Wat we nu nodig hebben, zijn vrijwilligers die kleinere projecten willen realiseren. Twee voorbeelden. Bijna niemand heeft in huis ruimte voor zijn fiets. Dus staan die op straat tegen een lantaarnpaal. Dit jaar heeft iemand een plan voor fietsenstallingen ontwikkeld. Afgelopen zomer hingen er bloemenbaskets in de Hommelstraat. Nu heeft iemand bedacht dat bloemenbaskets ook in andere straten goed zouden staan. Bewoners zouden dan een basket moeten 'adopteren'. Mensen met dit soort creatieve plannen zijn van harte welkom. Het heeft altijd zin om te durven dromen.'

Het geactualiseerde visieplan wordt op 25 januari 2010 feestelijk gepresenteerd.

Bericht van de wijkagenten

Het spreekuur van de wijkagenten is nog steeds op donderdagavond van 19.00 tot 20.00 uur, maar het vindt niet meer plaats in De Lommerd. De nieuwe locatie is het hoofdbureau van politie, Beekstraat 39.

Als dat tijdstip u niet schikt, kunt u ook een afspraak maken: bel naar 0900-8844 of stuur een e-mailbericht naar joke.bartelink@gelderland-midden.politie.nl.

*Frank Reijnders en Joke Bartelink
Gebiedsagenten Spijkerkwartier*

Waar is het geld van de WOS?

De Woning Onderhoud Stichting (WOS) zit in de problemen. Op 29 oktober kwamen circa 60 verontruste deelnemers aan de WOS, waaronder een aantal bewoners van het Spijkerkwartier, bij elkaar in wijkcentrum De Hommel. Onderwerpen: falend bestuur en vermoedelijk verdwenen geld.

De WOS werd in 1992 ingesteld door de gemeente Arnhem. In het kader van de stadsvernieuwing konden huiseigenaren met gemeentesubsidie hun pand opknappen, op voorwaarde dat ze voor een periode van 15 jaar een bepaald bedrag in een onderhoudsfonds stortten. Met dat geld konden ze het onderhoud aan hun pand bekostigen.

Het fonds werd beheerd door de WOS. Vanaf 2000 werd het technische en financieel/administratieve beheer, waaronder het jaarverslag, verzorgd door Portaal. In 2006, toen Portaal deze werkzaamheden weer aan het bestuur wilde overdragen, kwamen er bij een accountantscontrole onregelmatigheden aan het licht. De accountant wilde de jaarrekening niet goedkeuren. Ook na de overdracht in 2007 slaagde het bestuur, dat aanvankelijk vijf leden telde, er niet in om orde op zaken te stellen. De financiën bleven zeer ondoorzichtig.

Vanaf januari 2009 is het bestuur niet meer in functie. Het laatste bestuurslid is met de noorderzon vertrokken. Waar het geld is dat nog in het onderhoudsfonds zou moeten zitten, is niet bekend. Het gaat volgens de meest recente telling om 350.000 euro, naast wellicht 100.000 euro in de Woningwacht, een andere regeling.

De gedupeerden hebben na de bijeenkomst aangifte gedaan bij de politie, die de zaak inmiddels onderzoekt op grond van 'een redelijk vermoeden van verduistering'. Verder is men bezig om via de rechter een nieuw bestuur aan te laten stellen; pas dan kan er onderzoek naar de bankrekening worden gedaan.

Ook in het Spijkerkwartier heeft menig eigenaar van een negentiende-eeuws pand deelgenomen aan de WOS. Velen van hen zijn inmiddels al door hun onderhoudsgeld heen, maar er is nog een tental gedupeerden in de wijk.

Voor wie meer wil weten over de ontwikkelingen rond de WOS: Frans van Gorp waariswos@gmail.com.

Belangrijke informatie

Handige telefoonnummers

Algemeen informatienummer van de gemeente: 0900 – 1809

Afvalophaaldienst SITA: 4460490

Melden overlast drugs- of alcoholverslaafden: 3524299

Politie: 0900 – 8844

Wijkcentrum De Lommerd: 4423549

Agenda van vergaderingen

Het Wijkplatform Spijkerkwartier/Spoorhoek komt bijeen op de woensdagen 9 dec, steeds om 19.30 uur in De Lommerd, Spijkerstraat 185a.

De Werkgroep Spijkerkwartier vergadert op de dinsdagen 8 dec en 22 dec, steeds om 20.00 uur in De Lommerd, Spijkerstraat 185a.

Werkgroep Spoorhoek: raadgeleg voor vergaderdata www.spijkerkwartier.net.

Locatie: Spoorwegstraat 48

Spreekuur wijkagenten

De wijkagenten Joke Bartelink en Frank Reijnders houden spreekuur donderdags van 19.00 tot 20.00 uur, hoofdbureau van politie, Beekstraat 39.

Algemeen telefoonnummer politie: 0900 – 8844

Colofon

Redactie: Akke de Boer, Stef Ketelaar, Marlies Hummelen, Gert van der Plas, Gonnie Verbruggen

Ontwerp: Sjoerd Kulsdom en Merijntje Betzema

Druk: HPC

Oplage: 4000

Foto's en tekeningen in dit nummer

Akke de Boer, Ben Bongers, Gonnie Verbruggen, Marlies Hummelen, Sjoerd Kulsdom, Nadine van Kleef, Gert van der Plas, Peter van Stralen

Kijk voor alle informatie over het Spijkerkwartier en de Spoorhoek ook regelmatig op www.spijkerkwartier.net

Wilt u reageren of zelf een bijdrage leveren?

Stuur een brief of e-mail naar:

Wijkcentrum De Lommerd

Spijkerstraat 185A

6828 DC Arnhem

wijkkrant@spijkerkwartier.net

Kopijsluiting volgende nummer: 5 januari 2010